

РЕШЕНИЕ

№ 5812

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **6558** по описа за **2011** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР-ОПП срещу Решение от 16.05.2011 година, постановено по н.а.х.д.№13563/2010 година по описа на СРС,103 състав, отменящо Наказателно постановление №69245/14.09.2010 година на Началник АНД, отдел „Пътна Полиция” при СДВР, с което последният на основание чл.182,ал.1,т.5 от ЗДВП за извършено нарушение на чл.6,т.1, предложение 3 от ЗДВП наложил на Д. Л. Б. от [населено място] административни наказания- Глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност на оспореното съдебно решение. Твърди се, че и в акта, и в наказателното постановление ясно и недвусмислено е посочено както извършеното нарушение, така и съответната разпоредба, която е нарушена. Иска се отмяна на съдебното решение и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание, касаторът-СДВР, редовно и своевременно призован не изпраща представител.

Ответникът по касация- Д. Л. Б., редовно и своевременно призован, не се явява. Вместо него- адвокат Ж., редовно упълномощен, които оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на СГП-прокурор Георгиев,изразява становище за основателност на жалбата и моли първоинстанционното съдебно решение да бъде отменено.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна.Съображенията за това са следните:

Районният съд е постановил решението си при неправилно приложение на материалния закон. Изводът на СРС,че при издаването на наказателното постановление е допуснато съществено нарушение на административно- производствените правила е напълно в противоречие както със събраните доказателства, така и с приложимите разпоредби на ЗАНН. На първо място, СРС е бил длъжен да извърши проверка има ли извършено нарушение от ответника по касация и то на посочената и в акта, и в наказателното постановление правна норма. На второ място ,следва да се отбележи, че районният съд в производството по ЗАНН, не притежава правомощия да изменя правната квалификация на деянието/ в това число и да заменя волята на административно- наказващия орган, като сам си приеме коя е действителната разпоредба, която е нарушена.На следващо място, право да изменя правната квалификация на деянието е допустима само и единствено в производства по НК, не и при обжалване на наказателно постановление. На следващо място, СРС е обвързан от посочената в наказателното постановление правна квалификация на деянието и той не може да я заменя,респективно да посочи друга правна норма, която според него е приложима.И в акта, и в наказателното постановление ясно и недвусмислено е посочена конкретната правна разпоредба, която е нарушена- чл.6 от ЗДВП, като СРС е обвързан от посочената правна квалификация и е бил длъжен да разгледа спора по същество, а не да приема измислени и несъществуващи нарушения на административно-производствените правила, и то съществени. С оглед на това, решението следва да бъде отменено и делото върнато на друг състав на СРС за ново разглеждане от друг състав. При новото разглеждане на делото, СРС следва да извърши преценка за това има ли извършено нарушение от ответника по касация на посочената разпоредба на чл.6,ал.1 от ЗДВП, да изложи подробни мотиви и да реши делото по същество ,като съобрази обстоятелството ,че СРС не притежава правомощия да изменя наказателното постановление в посока даване на нова правна квалификация на извършеното нарушение и подвеждането му под съответната друга правна норма.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 16.05.2011 година,постановено по н.а.х.д.№13563/2010 година по описа на СРС,103 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.